

# קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 392



השופות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...

לשופות חייגו: 03-9091313

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

פרשת וירא

הגשמיות מביאה לרוחניות

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	ת"א
17:58	17:24	16:24	
18:02	17:23	16:10	י"ם
17:59	17:22	16:14	חיפה
18:02	17:26	16:28	ב"ש

הלכה למעשה

קידוש במקום סעודה

שאל את הרב

פתיחת ההיכל

ביתנו החדש

ביקורת סטיגמית

מחכימים ברמה

סגולה לעשירות

פינה חדשה  
הטור האישי

ומכשירה את הקרקע לזריעה. זו הייתה עבודתו הנפלאה של אברהם אבינו, קודם כל דאג דאגה עצומה ונפלאה לצרכיהם הגשמיים של אורחיו, התעניין במצבם והראה להם חיבה גדולה ועצומה, עד שבכרגע שדיר עימם בענייני אמונה, יכול היה לדבר עימם על הכול כולל הכול, אפילו לסתור את דרכם שהורגלו בה, שגדלו על ברכי אמונה כוזבת בפסלים ואילולי, אונם הייתה כאפרכסת, והיו משתכנעים מדברי הנפלאים והמלהיבים בעבודת ה', וכל זאת רק ואך ורק מפני שהבינו שחפץ בטובתם שהרי האכילם והישקם ודאג לכל צרכיהם.

כן אחים יקרים זהו יסוד חשוב ועצום שלצערנו לא מיושם על ידי רבים מאתנו, פעמים רבות נוכל לשמוע אב או אם המתלוננים על בניהם באמרם אני לא יודע מה לעשות עם הילד הזה, כמה שאני מדבר אתו זה לא עוזר, אני לא מבין הרי אני אבא שלו מה הוא לא מבין שאני חפץ רק בטובתו? ובכן הורים יקרים כן צדקתם הוא לא מאמין שאתם חפצים בטובתו, כי תמיד אתם מדברים רק על ההצלחה בלימודים והצלחה בעניינים כאלה ואחרים שמעניינים אתכם, שוכחים להתעניין בשלומם, ובמה שמציק לו, לא יודעים לתת אופן קשבת ללבטים ולקשיים שעוברים עליו, ואולי אף יתירה מכך מתייחסים לדבריו בביטול בהינף יד ובאמירה, שטויות אל תשים לב זה יעבור, מה הוא מבין מזה? רק דבר אחד, שאתה לא מבין אותו, וכאן אבדנו אותו, הוא הבין שאנחנו לא הכותבת, וכך זה עם כל אדם שחפצים אנו להשפיע עליו, חייבים לתת לו להבין שאין אנו חפצים אלא אך ורק בטובתו, ואז נצליח לחדור ללבו, יהי רצון שנזכה להדבק בדרכי אבות בבחינת מתי יגיעו מעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב אכ"ר שבת שלום ומבורך

פרשת השבוע "וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל כחום היום, וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האוהל וישתחו ארצה, ויאמר אדוני אל נא תעבור מעל עבדך, ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעבורו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו קן תעשה כאשר דברת" כידוע אברהם אבינו ע"ה היה כל כולו קודש קודשים לקרב בני אדם לאמונה בה' יתברך, אם כן צריך להבין למה היה צריך להתעסק להאכיל אנשים ולאחר אותם?

"תאמי לא יודע מה לעשות עם הילד הזה, כמה שאני מדבר אתו זה לא עוזר, אני לא מבין הרי אני אבא שלו מה הוא לא מבין שאני חפץ רק בטובתו?" הרי יכול היה לגשת ישר לעניין ולדבר עימם על אמונה בהשם יתברך? וודאי שמידתו של אברהם אבינו מדת החסד וכל כולו חסד, אך מדוע תמיד הייתה הנהגתו בדרך זו לזאוג לאורחים לאוכל ושתייה ולינה ורק לאחר מכן לשכנעם בעבודת ה'?

אלא אחים ואחיות יקרים כאן טמון יסוד גדול וחשוב בקירוב רחוקים ובקירוב קרובים, בהנהגת הבית ובחינוך הילדים, רבי ישראל מסאלנט זיע"א אומר הגשמיות של החבר שלך היא הרוחניות שלך, זאת אומרת בשעה שאתה דואג לחברך לצרכיו הגשמיים אין לך עבודת ה' גדולה מזו, יתירה מזו, כשאתה ניגש למישהו ומדבר עמו רק על רוחניות, ומנסה לשכנעו ולהעמידו על דרך האמת ולהניאו מטעותו, מיד חש אותו אדם שאתה מנסה לבקר אותו, להטיף לו מוסר, ואין אתה חפץ בטובתו באמת ואין הדברים באים ממקום של דאגה אלא רק ממקום של התנשאות, אך ברגע שנבוא ממקום של דאגה לצרכיו הגשמיים כמו אכילה, שתייה, ביגוד, הנעלה, רפואה, כל דבר מה או אחר המראה בעליל דאגה לשלומם ויצור בליבו של החניך, החבר, הילד, האישה, הרגשה שישנו כאן מישהו שבאמת אכפת לו ממני, מישהו שבאמת אורב אותי, מישהו שרוצה באמת אך ורק את טובתי, מציאות נפלאה זו יוצרת ערוץ נפלא בליבו של זה

פני רבנו

להחמנות ספרי הרב: 03-9091313

הן נשלחות למקום, נפתחות ונבדקות, אך למרבה הפלא התוצאה זהה. התפליין קשרות למקדורין מן המקדורין ולא נפל בקן שום פגם.

לשנסתם הגולל גם על האפסרות הזאת, עולה התשובה מאליה. "עין הרע" עקשיו זו העין שאשמה... האיש מקורף את עצמו בסגולות, בבצלים ובשומים, אך שום דבר אינו מועיל, הבקעה נותרה קשה ומהמבצ לא משתפר בכי הוא זה. אותו שוטה אינו מודע לך שהמסבב נמצא מתחת לפנס, עליו לפשפש בלבו פנימה ולבדוק האם הוא נקי מגזל וחסם, שהרי לא נגזר דינם של אנשי דור המבול אלא על הגזל. יתכן מאוד שגם עליו חל קטרג מחמת שנקשל בעקביו ממון ונטל רכוש לא לו.

עליו להתרחק מעניינים שיש בהם חשש עברות שבמקום כפי שאנו בורחים מאש. לפעמים באים על האדם צרות וקשיים שונים ומשונים, ומכה רודפת את חברתה. תחת ים הספל והיסורים, שואל האדם את עצמו: "למה זה קורה לי?" הוא מתחיל לעשות בדיק בית על מנת למצוא את הגורם והסבה לעגש שקב עליו.

דרכם של בני אדם, שעל כל צרה שלא תבוא, דבר ראשון הם תולים את האשם במזלות. אבל הסופר בודק אותן בזכוכית מגדלת, מזוהה אחר מזוהה, אות אחר אות, ואינו מוצא כל פסול: "שמע אדוני, הכל בסדר המזלות מהדרות!" "אם המזלות בסדר, בודאי אלו הן התפליין שיש בקן פסול!" אומר האיש לעצמו. ומיד התפליין הן הנאשמות הבאות בתור.

שלום וברכה לרב רפאל זר היקר והאהוב, רציני למסור לרב תודה רבה על כל השיעורים המחזקים, שנים רבות אני ואשתי רואים אותך ומקשיבים לך בהתלהבות עצומה. כיף לנו מאוד מכל הרצאה. בכל נושא אתה מחזק, מרתק ומשמח אותנו. שתמשיך לחזק את עם ישראל עוד שנים רבות מתוך בריאות איתנה וכל טוב.

אנחנו אוהבים אותך!!! יישר כח. משי

לשליחת טור אישי שלחו מיל  
karvenu1@gmail.com

שבת קודש  
רחוב יהודה הנשיא 47 פ"ת  
בשעה: 16:30

יום חמישי  
רחוב רבי יוסף קארו 3 אור יהודה  
בשעה: 21:15

יום שלישי  
רחוב סעדיה חתונה 70 יהוד  
בשעה: 21:00

שיעורי כבוד מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א השבוע:



## בזכות שבת קודש



## סיפור לשבת

ניגש אליו והציע את עזרתו מה שלא עשה אף גוי, הצית בליבו את הקשר לעם היהודי והוא ידע שהקשר הזה מגיע רק דרך שמירת המצוות. במשך שבועיים הוא המשיך לחפש עבודה כשהוא זוכר כל הזמן את ההחלטה בדבר שמירת שבת, אך עדיין לא הוזמנה לידו הצעת עבודה טובה. והנה ביום האחרון בו היה צריך לעזוב את החדר במלון ניגש אליו מנהל המלון ואמר לו: "עקבתי אחר הנהגותיך ואני רוצה לומר לך שמצאת חן בעיני, ואם הינך מחפש עבודה טובה, אני יכול לתווך בינך ובין קרוב משפחתי שפתח עתה מפעל והוא מחפש אנשים צעירים שיעבדו אצלו". אחי הביע את הסכמתו לבדוק את העניין ונפגש עם מנהל המפעל שציין בפניו כבר בתחילת הפגישה את ימי העבודה שהם 6 ימים מלבד יום ראשון ואת השכר שהיה סכום גבוה מאוד ביחס ליפן, והיה בטוח שהוא יקפץ משמחה לשמע גובה המשכורת, אך מה רבה היתה הפתעתו שהוא סימן לו בידו לאות שלילה. מנהל המפעל הרגיש שהסירוב לא בא בשל העבודה אלא מסיבה אחרת וכיוון שאחי מצא חן בעיניו שאלו: "יש לך משהו לשאול?", אחי נשם עמוק והשיב: "אני יהודי", המנהל זקף זוג עיניים תמהות: "נו, אז מה זה אומר?" שאל. "אני לא יכול לעבוד בשבת שהוא יום המנוחה של העם היהודי" באה התשובה הוא ביקש הבהרות נוספות ואחי החל להסביר לו במילים פשוטות את עברו של העם היהודי מהיותו משועבד לפרעה במצרים עד למעמד הר סיני וקבלת התורה... "ובתורה כתוב שאסור לעבוד בשבת..." המנהל היפני היה המום: "ואתה רוצה לומר לי שאתה שייך לעם הזה?" שאל בהתפעמות. "כן" ענה אחי בגאווה ביישנית, שקט השתרר ואחר כך הוא אמר: "אף פעם לא עשיתי דבר כזה, לקבל אדם שלא יעבוד ביום השבת של היהודים, אבל כיון שמצאת חן בעיני אני מוכן שתעבוד מיום ראשון ועד יום שישי..." אחי שמח מאוד וראה בכך נס משמים על שהחליט לשמור שבת. המנהל הוסיף לשאול: "אתה זקוק לעוד משהו?", "לא נעים לי אבל אם שאלת, הייתי רוצה להשיב חוב לחברי ששילם עלי מכספו ולכן אם אפשר אבקש שבשבועיים הראשונים תשלם לי את המשכורת בסוף כל שבוע כדי שאוכל להחזיר לו", הוא הסכים. "רגע מהיכן באת לכאן?, שאל, "מרחוב פלוני..." השיב, "ואיך הגעת?", "ברגל", "משם באת ברגל? אין לך כסף לרכבת?" צעק ושלף חבילת שטרות, היו שם 1,000 דולר. "קח לך את זה על חשבון המשכורת הראשונה, גם את זה אני לא עושה לאף אחד, רק לך כי מצאת חן בעיניי", חזר ואמר. אחי יצר קשר עם יהודים דתיים באזור שלימדו אותו תורה, עבד וצבר סכום כסף מכובד ושב ארצה וכיום הוא לומד בכולל בבית שמש... (עלינו לשבח)

כמו רבים מן הצעירים בני גילו, יצא אחי לטייל ברחבי העולם. המסע החל באוסטרליה והיה אמור להסתיים ביפן, לאורך זמן של כשנתיים ומחצה, כשהגיע ליפן התעוררה לו בעיה קשה, בכיסו לא נשאר כסף לבד מ-200 דולרים, שבהם אי אפשר לעשות מאומה ובדאי שלא לטייל ברחבי המדינה. עלותו של חדר קטן להשכרה מגיע לכדי 500 דולרים וכיוון שהוא התכוון להישאר ביפן לפחות חצי שנה, הוא חיפש עבודה אך לא הצליח למצוא ונאלץ ללון ברחובות, והרגיש תחושת בושה שגברה מיום ליום. משחלף שבוע ומקום עבודה לא נראה באופק הוא החל לחשוב על מר גורלו, ומה הביאו עד הלום כשעזב את בית הוריו שומרי המצוות וגרם להם צער רב כשראו אותו הולך ומדרדר מדחי אל דחי. מה שהציק לו ביותר היתה העובדה שכל הצעירים הגויים שהגיעו עימו ליפן באותו פרק זמן מצאו עבודה באופן מיידי והשתכרו משכורת מכובדת ורק הוא נשאר ללא עבודה וגם הכסף שבכיסו הידלדל לגמרי. יתירה מכך, כשהלך לראיון בכמה מפעלים ובתי עסק, והיה נראה כי החוזה עומד להיחתם הוא בוטל ברגע האחרון מסיבות לא מובנות. כיהודי שלא שמר מצוות לא עמדה לו השבת כמחסום, וכאשר הודיעו לו בעלי העסק כי העבודה במפעל היא 6 ימים בשבוע לבד מיום ראשון שהוא יום חופש גויי, הוא הביע נכונות לעבוד ואעפ"כ הוא לא מצא עבודה. מרוב ייאושו החל לחשוב על מהלכים שמימיים המכוונים את דרכו ודווקא בכך מצא נוחם. בוקר אחד לאחר שעוד חוזה התבטל ומאידך באותו בוקר השיגו כמה מחבריו הגויים עבודות מצוינות, הוא החליט לעשות חשבון נפש נוקב עם עצמו וכך התגלגלה במוחו המחשבה שהעבירה הראשונה שעבר עליה בבית הוריו היתה חילול שבת, ומזה נפתח הפתח להידרדרות הכללית שלו עד לפריקת עול מצוות מוחלט בו הוא שריו ורוחו טהרה החלה מנשבת בתוכו, הוא החליט לשמור שבת, יהיה מה שיהיה! הוא לא יחלל יותר את השבת! הוא ידע שהניסיון הראשון שיעמוד בפניו יהיה כאשר יציעו לו עבודה ויום השבת יהיה כלול בימים אלו, אבל ההחלטה היתה כ"כ חזקה עד שהוא קיבל על עצמו שהוא יוותר על מקום העבודה גם אם יציעו לו משכורת מכובדת. והנה לאחר חצי שעה ניגש אליו אדם ברחוב ושאל אותו: "אינך מכיר אותי?!" הוא התבונן בו ואמר: "בדאי שאני מכיר אותך! נפגשנו פעם בחנות ספרים בתל אביב..." השיחה התגלגלה כשהוא מספר לו את מה שעבר עליו ובעיקר על כך שאין לו כסף ומקום לינה. בן שיחו הרגיע אותו ואמר: "אני אדאג לך", וכבר באותו מעמד שכר לו חדר לשבועיים באחד המלונות בטוקיו ואמר כי אין לו מה להילחץ ושיחזיר רק כשיתאפשר לו, לאחר שתהיה לו עבודה. עצם העובדה שיהודי

## שלום כבוד הרב, ראיתי נוהגים מי שאשתו בחודש התשיעי מבקש פתיחת ההיכל היש סמך לדברים?



## שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

**תשובה:** כתב בספר רפאל המלאך "כשתגיע המעוברת לחודש התשיעי, ישתדל הבעל במצוות פתיחת הארון, ובסוף בריך שמיא אחר שאמר וליבא דכל עמך ישראל יאמר כך. "ולבא דאנתתי [פב"פ] דתפתח ית רחמא למילד בלא קשיותא, כמא דפתחית ית ארנא קדישא בלא קשיותא, ותליד זרעא חייא וקיימא לטב ולחין ושלם". וכתב גאון עוזינו הרב חיד"א ז"ל במורה באצבע [סימן ג, אות צ] "ומנהג העיר שמי שנכנסה אשתו בחודש התשיעי לעיבורה נזהר לעשות החודש ההוא מצוות פתיחת ההיכל, והוא מנהג יפה ויש לו סמך על דרך האמת". ושנה בזה בספרו לדוד אמת [סימן ב, אות ג] "נהגו באיזה קהילות שמי שאשתו נכנסת בחודש התשיעי לעיבורה קונה מצוות פתיחת שערים באותו חודש, והוא מנהג יפה ויש לו סמך על דרך האמת". וחזר ושילש הדברים וכתב בשו"ת יוסף אומץ [סימן נ"ז] "והמנהג שאם יש חתן שהוא נושא אשה בתוך החודש או אם אשתו מעוברת והיא בחדש התשיעי קונים פתיחת ההיכל וכן אם יום פטירת אביו או אמו באותו חודש קונים ההפסטה וכיוצא". והביאו דבריו הרב זכור לאברהם [סימן י, חלק ג], ובספר דרך אמונה [דוויק, סימן ל"א, ערך רמאות]. וכן כתב הרב אליעזר פאפו ז"ל בספרו חסד לאלפים [קד"ד, אות ט"ז].



סיכום הלכות בורר  
הכולל איורים להמחשה.  
בהוצאה צבעונית מאירת עיניים.  
על פי פסיקותיו של מורן רשכבה"ג  
רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

**בשורה משמחת!**  
**חובה בכל בית!**  
**"מצאכת יוסף"**

להזמנות חייגו: 03-9091313  
10 ש"ח בלבד! מחיר מיוחד לכמויות לזיכוי הרבים!



העלון מוקדש: להצלת אבינועם בן טובה עטל. אלי גרבי ובני משפחתו. נתנאל בן איזט. ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאור בן נורית אפרת. משפחת שמעוני. להצלת עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לרפואת-יוסף יאיר חיים בן נינה, טובה בת פורטונה, מרים בת שרה. דניאל אבנר בן כרמית. זבולון בן מרים. לעילוי נשמת- דוד בן עליה, דוד בן שרה. רפאל בן שושנה. איתן ולמן בן רבקה. גילה בת רבקה. רבקה בת יוכבד. פאני בת דוב. עקיבא בן אליהו הכהן, עמר בן אסתי ז"ל, הרב בנימין יהושע זילבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה.

## ביקורת סטיגמטית



## ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

ביקורת יכולה לבנות דימוי עצמי גבוה או להרוס אותו. דרך הביקורת מעבירים לילדים מסרים חיוביים ושליליים. ביקורת הנאמרת באופן שהיא משאירה לילד תקווה לשיפור, ומובילה לשינוי, הרי היא ביקורת חיובית. אבל אם הביקורת גורמת לילד להתייאש מלהשתנות, הרי זו ביקורת שלילית. ביקורת סטיגמטית היא סוג של ביקורת שלילית. סטיגמה פרושה תווית, חותמת או כותרת. אנחנו נמצאים בדור שמחלק סטיגמות. כלומר, מקטלגים כל דבר, מכניסים אנשים למשבצות, ונותנים הגדרות לכל מיני התנהגויות. למשל, ילד שהוא קצת שובב, כבר קוראים לו 'היפר'. אם הוא קצת ביישן, אז מגדירים אותו כחסר בטחון עצמי. אם הוא קצת חלמן, אז אין ספק שיש לו הפרעת קשב וריכוז. הבעיה בהגדרות הללו שכשהאדם גדל עם תוויות, הדימוי העצמי שלו נפגע, וכושר תפקודו ויכולת הצלחתו נפגמים. אט אט הוא מאבד את החשק לתקן, משלים עם מצבו, ולעיתים שוקע בעצבות ודכאון עד לכדי פגיעה נפשית קשה. עלינו לדעת, כשאנו רוצים להוכיח כל אדם, ובפרט את ילדינו עלינו להימנע מלומר את הביקורת באופן סטיגמטי, אלא בצורה מעודדת, שגורמת להם להשתפר. מה דעתכם, אם נאמר לילד שהוא 'עצלן' או שנאמר לו שהוא 'מתעצל', האם יש הבדל בין המילים האלו או שזו רק סמנטיקה? בוודאי שיש הבדל! 'עצלן' פרושו - ככה נולדת, זה האופי שלך, אין מה לעשות, תחיה עם זה, ולעולם לא תשתנה, והוא מתייאש מלהשתנות. אבל המילה 'מתעצל' אומרת שהפעם מעדך, אבל באופן כללי אתה לא מתעצל. מילה כזו נותנת לאדם תקווה וחשק להשתנות, והוא מרגיש שעל נפילה חד פעמית אפשר להתגבר... והאמת היא שאפשר אפילו לוותר על המילה 'מתעצל' ולומר: 'למה לא הזדחתי?' באמירת ביקורת בסגנון כזה הוא כבר לא שומע את המילה 'עצלנות', אלא את המילה 'זריזות!' אמירה כזאת בוודאי תפעיל אותו להגיע לתוצאות רצויות. כיוצא בזה, צריך להיזהר לא לומר לילד 'אתה שקרן' אלא 'אתה משקר', או לומר לו 'מדוע לא סיפרת את האמת?'.

## קידוש במקום סעודה



## הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

**א.** אין קידוש אלא במקום סעודה, שנאמר: וקראת לשבת עונג, ופירשו חז"ל, שקריאת השבת (הקידוש) תהיה במקום עונג (הסעודה). לפיכך אם קידוש על היין ולא סעד לא יצא גם ידי חובת קידוש. ואפילו סעד אחר כך בבית אחר לא יצא ידי חובת קידוש. והרי הוא כאוכל בלי קידוש, ולכן אם נאלץ לאכול סעודתו בבית אחר צריך לחזור ולקדש במקום סעודה שם.

**ב.** מי ששומע מחבירו או שכנו את ברכת הקידוש על היין, וכיון לצאת ידי חובת קידוש, ולא סעד שם, לא יצא ידי חובת קידוש, ובכל זה אין הבדל בין איש לאשה.

**ג.** לפיכך השומע קידוש מחבירו או משכנו הקרוב אליו, ואין דעתו לסעוד שם, אסור לו לטעום כלום, שהואיל ואינו יוצא בזה ידי חובת קידוש, הרי אסור לו לטעום כלום עד שיקדש במקום סעודתו. אבל העומד בביתו ושולחו ערוך לפניו ושומע הקידוש משכנו, ונתכוין השומע לצאת, וגם השכן המקדש נתכוין להוציא, יצא ידי חובת קידוש, כיון שסועד במקום ששמע הקידוש. ואף שהשומע לא טעם מכוס הקידוש אין בכך כלום, שאין השתיה חובה אלא למקדש עצמו, אבל ליתר השומעים הטעמיה היא רק למצוה מן המובחר לחיוב מצוה.

**ד.** אם קידוש על מנת לאכול בפנה זו ונמלך לאכול בפנה אחרת, אפילו הוא טרקלין גדול אין צריך לחזור ולקדש, הואיל והכל חדר אחד, אבל לכתחלה לא ישנה מקומו אפילו מפנה לפנה. ואם היה דעתו לפני הקידוש לסעוד בפנה האחרת מותר לעשות כן אף לכתחלה.

**ה.** לכתחלה אין לשנות את מקומו מחדר לחדר, אפילו אם בעת שקידש היה בדעתו לשנות את מקומו לחדר אחר. אבל בדיעבד אפילו מבית לבית או מבית לחצר, כל שגילה דעתו לפני הקידוש שברצונו לשנות את מקומו, אין צריך לחזור ולקדש, משום ספק ברכות להקל.

**ו.** והוא הדין אם רואה את מקומו הראשון דרך חלון וכיוצא בזה, ואפילו מקצת מקומו הראשון, שאין צריך לחזור ולקדש.

**ז.** אם התנה בלבו מתחלה לשנות את מקומו מבית לבית, או מחדר לחדר, והוא רואה גם כן משם את מקומו הראשון, יכול לשנות את מקומו אף לכתחלה, כל שיש לו צורך בכך. ומכל שכן אם המקום השני סמוך למקום הראשון עד כדי שיהיה יכול לשמוע משם את הקידוש, דשפיר דמי גם לכתחלה לעשות כן, אם הוא רואה את מקומו, וגם היה דעתו מתחלה על כך.

## עם ר' עמי מימון



## חידודון

שאלה: על מה מגיע רעב של כליה? תשובה: על זה שלא נוטלים חלה. פרק ה משנה ח.  
שאלה: מה העונש על מי שמורה בתורה שלא כהלכה? תשובה: חרב בא לעולם. פרק ה משנה ח.

### סדנת זוגיות

**סדנת זוגיות**  
מפי מו"ר הגאון רבי רפאל זר שליט"א

להזמנת חיינו  
למשרתי הישיבה: 03-9091313

לצפייה ושמיעה

# חובה בכל בית!

## לצפייה ושמיעה ב-USB

להזמנת חיינו:  
**03-9091313**

### כ-850 הרצאות מחזקות

**מאות שיעורי**  
מפי מו"ר הגאון רבי רפאל זר שליט"א

במבחר נושאים:  
אמונה ובטחון / מידות / שבת / ביניים לחבירו / הלכות ועוד...

להזמנת חיינו למשרתי הישיבה: 03-9091313

מתוך הספר "לוע הארי- תאוות האכילה"

## עת אכילה עת מלחמה!



הטור המאוייר

אני מתחיל להתפשר, טוב, אז לפחות שיהיה כתוב 'כשר'! אני מבחין בשווארמיה שעונה על הגדרים פחות או יותר, ניגש ומבקש לראות את תעודת הכשרות, אולי במקרה רב מוכר חתום עליה.

אני בודק אך לא ממש מזהה לא רב ולא חתימה, בקושי רואים תאריך! מה עושים? המצב קשה... אני מביט סביבי ומבחין באיש עם זקן יושב באותו מקום ואוכל שווארמה!!! אני מנסה להגביה את כפות רגלי וכמעט נפל לי מחוסר אונים, קדוש, קדוש, קדוש! מנסה לראות האם זה נכון שיש לו כיפה? יש לו! איזה שימחה- כשר, כשר, כשר! באותו רגע האיש עם הזקן הפך מבחינתי לרב הראשי של ישראל ונותן הכשרות הרשמי המאשר שהמקום בהכשר מהדרין מן המהדרין!



לפתע נשמעת הודעה ברמקול: "האוטובוס לחיפה יוצא עכשיו מהרציף", מה? עדיין לא אכלתי! בזריזות אני קונה קולה ורץ לאוטובוס, מתיישב ונרגע!... "מה קרה לי שם?" אני שואל את עצמי, כמעט נפלתי לידי היצר הרע בתחושת של איש עם זקן וכיפה! ברוך ה'! אל תביאני לידי נסיון ולא לידי בזיון.

אני נשען לאחור פותח את בקבוק הקולה, ומברך בכוונה ובחרדת ה' ברכת שהכול נהיה בדברו!

כאשר אנו חושבים לאכול ורוצים לעשות זאת באופן הנכון, מדובר במעין מלחמת התשה, משום שבעצם שתי דמויות ניגשות לאכול- בנאדם ובהמה, והשאלה היא מי ניצח?..

חשוב מאוד לבוא ערוכים למאבק קשה, כי היצר הרע נלחם ביצר הטוב ורוצה להכשיל את האדם בתאוה בכל דרך אפשרית.

"עת אכילה עת מלחמה" (זוהר פרשת פנחס).

אני נמצא בתחנה המרכזית מחכה לאוטובוס, אני רעב מאוד, ניסיון קשה בהתחשב בעובדה שאני בעל חזות דתית ואוכל רק גלאט מהדרין... צילצול הבטן מעורר ומזכיר לי שאני עדיין רעב. אני קם ומתחיל לחפש פתרון, פתרון שאפשר לאכול אותו! "ה' ירחם" אני אומר לעצמי, "מה אני עושה? מה אפשר למצוא במקום הזה שאעז להכניס לפה 'הטהור' שלי?" אני מתהלך בסיבובים, אולי הבטן תירדם... אין סיכוי, היא עומדת על שלה, "אוכל כאן ועכשיו!"

העיניים מתחילות לתור סביב, אולי ימצא שלט 'כשר למהדרין' של איזה צדיק שהחליט לפתוח פלאפל במקום כזה!..

## סגולה לעשירות - אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין



מחכימים ברמה

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

איתא בתענית ח: אמר רבי יצחק אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין שנאמר (דברים כח) "יִצְחָק ה' אֱתָךְ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ" וכן בבית מדרשו של ר' ישמעאל (שם) אמרו אין הברכה מצויה אלא בדבר שאין העין שולטת בו שנאמר "יִצְחָק ה' אֱתָךְ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ", וכן אמרו חז"ל (שם) המודד גרנו (גורן) ואח"כ בירך הרי זו תפלת שוא לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין (פי' רש"י שאינו יודע הסכום), לכן אמרו בדרך רמז הוצאה להעשיר יצפין דהיינו יצפין את מעשיו מהבריות שלא יאמר להם כמה הרוויח כמה הצלחה הייתה לו בעסק לכן כמה שיותר יעלים מעשיו מהאנשים ואז פחות יהיה לו עין רעה על מעשיו ידיו כי אמרו כבר רבותינו דבר הסמוי מן העין של אותם אנשים יש בו ברכה כפי שראנו למעלה לכן ישמע חכם ויוסיף לקח ואף שהדברים ידועים המציאות היא שרובם נחשלים בזה ובזדאי שאין האדם ישים כל מגמתו על חששות של עין הרע כפי שיש אצל חוגים מסוימים ועדות שהולכים אחר אותם דברים בשיגעון וטרור הדעת, לא כך היא דרכה של תורה, צריך לקחת את הדברים בתור חשש בעלמא, אבל לא לאבד את השטנות והוצרכתי לכל זה מפני שראיתי ושמעתי על כאלה שהרחיקו משפחות או חברים וכ"ש שכנים מחשש של דמיון שוו, שפלוני או פלונית עושה לו עין הרע, וישנם משוגעים אחרים עד כדי טירוף שלא יוצאים מפתח ביתם שמא יפגשו באחד שנראה להם שהוא לוטש עליהם עיניים, לכן נשארים סגורים ומסוגרים בתוך ד' אמות שלהם עד שמגיעים לחרדות לחצים ופחדים כן עד כדי כך, וזה לא מסתיים ונגמר בכך אלא ההשלכות בדברים קיצוניים אלו הם גרועים שמביאים את האדם עד כדי אשפוז על בעיות נפשיות הסובבים אותו לכן כל סכנה או הוצרה וחשש מעין הרע הכתובים בספרים יהיה איתן בדעתו וייקח אותם בשוב הדעת ויפקח עליהם עין בלי יותר הגזמות כנזכר לעיל. ואני המחבר כמה פעמים היו מתקשרים אלי מאזינים שמתקשקשים על הבלים ודמיונות שוו כאלה שעושים להם עינא בישא או כישופים מה שלא עלה על דעת שום אדם חס ושלום לעשות, ובדקתי אחר דבריהם וראיתי שרובם אין בהם ממש והכל דמיונות הבל המה מעשה תעותעים ותו לא.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א



סיפורי ישועות

אחותי הייתה בשבוע 24 להריונה וכבר היה לה ירידת מים. עשינו פדיון נפש וברחמי שמיים היא החזיקה מעמד עוד חודש. כעבור חודש נולדה תינוקת פגית מקסימה. עד עכשיו היא הייתה אחותי הייתה בשבוע 24 להריונה וכבר היה לה ירידת מים. עשינו פדיון נפש וברחמי שמיים היא החזיקה מעמד עוד חודש. כעבור חודש נולדה תינוקת פגית מקסימה. עד עכשיו היא הייתה

תודה רבה!